

13 af Kommissionens 28 Medlemmer, saa vil jeg derom sige, at det var jo dog alt-saa kun 13, der var 15 tilbage, som ikke sluttede sig til denne Henstilling, og de maa dog vel ogsaa veje noget. Der var blandt andre imellem dem det ærede Medlem for Kalundborg, som — det tør jeg sige støttet til de godkendte Referater af Kommissionens Forhandlinger — var en bestemt Modstander af denne Henstilling og en bestemt Tilhænger af at samle det hele saaledes, som Loven oprindelig forudsatte; der var fremdeles Landstingets første Viceformand (Madsen-Mygdal), for at nævne to Repræsentanter, der ere kendte her i Rigsdagen, og saa var der alle de andre, som jeg ikke skal nævne, men som de Herrer ville kunne se af Listen. Men jeg skal dertil føje, at af de 13 have de fleste, om ikke alle, jeg har talt med, senere sagt mig, at de kun vare gaaede med til at forkaste denne Plan og de Planer, der stode i Klasse med den, under Forudsætning af, at man let og hurtigt vilde kunne enes om det ny Projekt, som de ønskede. Naar dette ikke var Tilfældet, vilde de ingenlunde fastholde den Indstilling, de der fremkom med, og det gælder derfor, jeg tror, jeg tør sige, de fleste af dem, at de i dette Øjeblik ingenlunde fastholde denne Henstilling. Dette gælder saaledes for Folketingets Formands Vedkommende, og med den højtærede Formands Tilladelse i dobbelt Forstand maa jeg maaske oplæse det Referat, som blev optaget af det Møde, jeg den 21. Oktober havde med de tilkaldte Herrer, hvoriblandt altsaa ogsaa Folketingets Formand. Det lyder, for saa vidt ham angaar, saaledes: „Gaardejer Thomsen bemærkede med Hensyn til sine Udtalelser i Sagen i Foraaaret, at han den Gang havde anset det heldigt, om Løsningen med en Adskillelse var bleven prøvet. Nu stillede Spørgsmaalet sig for ham kun saaledes, hvilket af de 3 Projekter man burde give Fortrinset. Han havde i saa Henseende ikke nogen stærkt begrundet personlig Mening, men havde konfereret med Bureauef Kretz, der bedst kendte Rigsdagens Tarv og havde megen Interesse for Sagen i det hele. Han havde herefter det Indtryk, at Jørgensens Plan havde de bedste Betingelser for at skabe gode Lokaler for Rigsdagen“.

Maa jeg særlig nævne, at blandt dem, der fra først til sidst have taget bestemt Afstand fra Tanken om at forlade Planen og bestemt have sluttet sig til en Løsning paa det Grundlag, som Loven forudsætter,

og som der her foreligger et Eksempel paa, var blandt andre Overpræsidenten i København og Justitiarius i Højesteret, hvilken sidste jo er Formand for Kunstforeningen, saa vidt jeg ved, saa nogen Forstand paa Kunst maa man dog tillægge ham. Jeg siger dette overfor dem, der blive ved at sige, at hele Sagkunds-kaben har udtalt sig imod dette Projekt. Maa jeg maaske allerede her berigtige en anden Brug af denne Henstilling, som man har set blive gjort ogsaa fra ærede Taleres Side her i Tinget. I deres Iver for at komme denne Plan til Livs have de med lige Styrke paaberaabt sig dels de 13 Kommissionsmedlemmers Henstilling, dels den efter deres Mening smukke Løsning, som foreligger fra Brummer og Mørk-Hansen. Men, mine Herrer, det gaar jo ikke, thi disse to Standpunkter ere hinanden stik modsatte. Det, de 13 Kommissionsmedlemmer den Gang vilde, var jo aldeles ikke det, som Brummer og Mørk-Hansen ville. Disses Plan er jo lige saa stærkt fordømt af de 13, som Thorvald Jørgensens er bleven — om man overhovedet vil kalde den fordømt. De ville jo have Rigsdagsbygningen helt bort fra den gamle Slotsgrund, og man kan derfor virkelig ikke samtidig paaberaabe sig begge disse Ting imod den her foreliggende Plan.

Af mere speciel Natur er et Par Indvendinger, der ere fremsatte imod hele Planen, og da først den, at Færdselslinierne over Slotspladsen ikke skulde være tilstrækkelig gode efter denne Plan. Det skal jeg ikke opholde mig stærkt ved, thi naar det er en Kendsgerning, som jeg til-lod mig at oplyse i en kort Bemærkning, efter at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) havde talt — at ikke mindre end 6 Medlemmer af Københavns Kommunalbestyrelse have siddet i Kommissionen og der have sat deres Navne under Programmet, i hvilket der netop ikke krævedes en Færdselslinie igennem Slottet, men *uden om* Slottet, naar de bag efter have været med til at præmiere med første Præmie det Projekt, der her foreligger, og naar endvidere selv det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds erkendte, at dette Projekt, Thorvald Jørgensens, netop i saa Henseende bar Fortrinset fremfor andre, idet han pegede paa den Mulighed, der var for en ny Gade nærmere ved Havnen, saa tror jeg ikke, man her i Salen vil faa ret meget Gehør for sine Indvendinger paa dette Punkt. Det er dog heller ikke den første Opgave, vi have at vare-